

Sygn. akt VIII U 787/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2017 r. w Gliwicach

sprawy T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 kwietnia 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt. VIII U 787/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016r. poz. 887 ze zm.) podtrzymał swoje stanowisko zawarte w decyzji z dnia 5 lipca 2016r., odmawiającej ubezpieczonemu T. B. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 39 tej ustawy, ponieważ od momentu wydania tej decyzji ubezpieczony nie przedłożył nowych dowodów pozwalających na merytoryczne rozpoznanie jego wniosku.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że w jego ocenie nową okolicznością w sprawie jest osiągnięcie przez niego w marcu 2017r. wieku 63 lat i 6 miesięcy, tj. obniżonego wieku emerytalnego, na wyliczenie którego pozwalają wykazane przez niego okresy pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że już dwukrotnie, tj. decyzją z dnia 6 lipca 2011r. i z dnia 5 lipca 2016r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury z obniżonego wieku emerytalnego, bowiem na dzień 1 stycznia 1999r. nie wykazał on 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Z kolei obecnie nie przedłożył żadnych dowodów pozwalających na zmianę stanowiska przez ZUS.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony T. B. urodził się (...)

Decyzją z dnia 6 lipca 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999r. nie osiągnął on 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie ukończył wieku emerytalnego, który w myśl obowiązujących w tym czasie przepisów i w związku z wykazanim przez niego okresem pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią w wymiarze 7,5 lat, mógł zostać obniżony o 3 lata i 6 miesięcy, tj. do 61 lat i 6 miesięcy.

Odwołanie T. B., od tej decyzji, zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 13 grudnia 2011r. w sprawie VIII U 1690/11. Z kolei apelacja skarżącego od tego wyroku została oddalona przez Sąd Apelacyjny w Katowicach, wyrokiem z dnia 24 października 2012r. sygn akt III AUa 317/12.

Następnie kolejną decyzją z dnia 5 lipca 2016r. ZUS ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 5 lat. ZUS bowiem uwzględnił skarżącemu, na dzień 1 stycznia 1999r., 23 lata, 11 miesięcy i 6 dni okresów składkowych uzupełnionych okresami nieskładkowymi w wymiarze nie przekraczającym 1/3 udowodnionych okresów składkowych, w tym 7 lat i 6 miesięcy pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią. Udokumentowany okres pracy górniczej uprawnia zatem odwołującego do obniżenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 27 pkt 1, o 3,5 roku.

Wyrokiem z dnia 10 listopada 2016r., w sprawie VIII U 1440/16 Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił odwołanie T. B. od decyzji z dnia 5 lipca 2016r. Z uzasadnienia tego wyroku wynika, iż odwołujący w dalszym ciągu na dzień 1 stycznia 1999r. nie wykazał 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

W dniu 20 marca 2017r. T. B. złożył ponowny wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 5 lat. Do wniosku tego nie przedłożył żadnych dowodów. Natomiast w formularzu informacji dotyczącej okresów składkowych i nieskładkowych, wyszczególnił wyłącznie te okresy zatrudnienia, które dotychczas zostały już uwzględnione przez organ rentowy, a także były przedmiotem rozpoznania Sądu we wskazanych powyżej postępowaniach odwoławczych.

Również w toku niniejszego procesu T. B. nie składał dodatkowych dowodów. Nie wnosił też o przeprowadzenie postępowania dowodowego przez Sąd. Ograniczył się jedynie do wskazania, że wnosi o emeryturę z obniżonego wieku, bowiem wiek 63 lata i 6 miesięcy ukończył w marcu 2017r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz akt tut Sądu dotyczących sprawy VIII U 1690/11, III AUa 317/12 i VIII U 1440/16. Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz do rozstrzygnięcia sprawy. Strony nie kwestionowały ustaleń Sądu zarówno w zakresie uwzględnionego stażu pracy górniczej, jak i ogólnego stażu pracy wykazanego na dzień 1 stycznia 1999r.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 887 ze zm.) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Postępowanie przed Sądem w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem kontrolnym mającym na celu sprawdzenie prawidłowości decyzji organu rentowego. Zakres rozpoznania sprawy jest wyznaczony zakresem przedmiotowym i podmiotowym zaskarżonej decyzji. W niniejszej sprawie organ rentowy w istocie odmówił ubezpieczonemu prawa do wznowienia postępowania w sprawie o prawo do emerytury górniczej. Podkreślone zostało to także w odpowiedzi na odwołanie. Zatem poza kompetencją Sądu było rozpoznawanie sprawy o prawo do emerytury górniczej. Sąd badał jedynie czy zachodzą przesłanki do wznowienia postępowania zgodnie z przepisem art. 114 z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r., poz. 887, ze zm.). Na podstawie art. 114 tej ustawy organ rentowy upoważniony jest do wydania - na wniosek zainteresowanego lub z urzędu - nowej decyzji w przedmiocie prawa do świadczeń lub ich wysokości po uprawomocnieniu się pierwotnej decyzji, chyba że kwestionowane ustalenie zostało dokonane przez organ odwoławczy (sąd pracy i ubezpieczeń społecznych), a zmiana decyzji pogarsza sytuację uprawnionego - w tym przypadku wydanie orzeczenia należy do organu odwoławczego. Wniosek o ponowne ustalenie prawa do świadczeń lub ich wysokości jest jednym z elementów - uprawnień zainteresowanego - postępowania w sprawach emerytalno-rentowych (vide Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 19 marca 1996r., III AUr 1346/95, OSA 1998, z. 3, poz. 10).

Ustalenia dotyczące prawomocnych decyzji organu rentowego mogą być podważone tylko wtedy, gdy nowe (tj. nieznanie organowi rentowemu) dowody lub ujawnione okoliczności, o których mowa w art. 114 ust. 1, istniały przed wydaniem zakwestionowanej decyzji i mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 1994r., II URN 45/94, OSNAPiUS 1995, nr 5, poz. 69 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 maja 2001r.

Należy podkreślić, że organ rentowy w decyzji z dnia 6 lipca 2011r. ocenił, iż odwołujący nie legitymuje się, na dzień 1 stycznia 1999r. ogólnym stażem pracy w wymiarze 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, co zostało zawarte w uzasadnieniu tej decyzji. Następnie decyzja ta stała się prawomocna po jej rozpoznaniu w toku instancji. Mianowicie wyrokiem z dnia 24 października 2012r. sygn akt III AUa 317/12 Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił apelację ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 13 grudnia 2011r. w sprawie VIII U 1690/11 oddalającego jego odwołanie od decyzji z dnia 6 lipca 2011r. Podobnie w decyzji z dnia 5 lipca 2016r. ZUS ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 5 lat. Bowiem ZUS uwzględnił skarżącemu, na dzień 1 stycznia 1999r., 23 lata, 11 miesięcy i 6 dni okresów składkowych uzupełnionych okresami nieskładkowymi w wymiarze nie przekraczającym 1/3 udowodnionych okresów składkowych, zamiast wymaganych 25 lat. Odwołanie od tej decyzji zostało również oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 10 listopada 2016r., w sprawie VIII U 1440/16.

Sąd w oparciu o przeprowadzone obecnie postępowanie dowodowe uznał, że ubezpieczony składając w dniu 20 marca 2017r. ponownie wniosek o prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 5 lat, nie ujawnił okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji z dnia 5 lipca 2016r. i mających wpływ na prawo do tej emerytury i nie wskazał nowych dowodów w sprawie. Niewątpliwie za okoliczność taką nie można uznać osiągnięcia przez ubezpieczonego wieku 63 lat i 6 miesięcy, tj. wieku obniżonego o 3 lata i 6 miesięcy, na co pozwala wykazane przez niego 7,5 lat pracy górniczej wykonywania pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Kwestia obniżonego wieku emerytalnego ubezpieczonego nie była bowiem kwestionowana w decyzji z dnia 5 lipca 2016r. Główną natomiast przyczyną odmowy prawa do emerytury, zarówno w dotychczasowych decyzjach, jak i w decyzji z dnia 18 kwietnia 2017r., stanowiącej przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie, jest kwestia niewykazania przez odwołującego, na dzień 1 stycznia 1999r.,

co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, bowiem dotychczas udowodnił on jedynie 23 lata, 11 miesięcy i 6 dni takich okresów. Zarówno we wniosku i w odwołaniu, jak również w toku procesu, ubezpieczony nie kwestionował tej okoliczności. Nie składał też w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych, ani nie okazał dowodów nie będących przedmiotem rozpoznania dotychczasowych postępowań przed organem rentowym i przed Sądami.

W świetle ustalonego stanu faktycznego, zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji w rozumieniu art.114 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na względzie wszystkie powyższe rozważania, Sąd uznał iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(-) SSO Mariola Szmajduch